

λόγητα και τοσούτω δοιμεία και και-
ρίως πλήττοντα, ώστε ο καθ' ού κατα-
φέρονται δὲν δύναται, και ανεπαισθή-
τως, να μη ταρπυθῇ, να μη κινηθῇ
και να μη ἐγερωθῇ αὐτορμητικῶς, ὅπως
ἐκφράση τὴν λύπην του, ὅπως ἐκφρά-
ση τὴν ἀγανάκτησιν του, ὅπως δια-
μαρτυρηθῇ κατὰ τῆς ἀδικίας. Τοιού-
το δὲ τι ράπισμα κατήνεγκεν ἀδικῶς,
καθ' ἡμᾶς, και ἐκθέσμως, ἐπ' ἐσχά-
των ἡ 'Υψ. Πύλη, καθ' ὅλης μὲν τῆς
Ὁρθόδοξης, ἰδίᾳ δὲ τῆς ἑλληνικῆς Ὁρ-
θοδόξης Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἑλληνι-
κοῦ ἐν γένει Ἑθνους διὰ τῆς ἐκδόσε-
ως οὗτο ἀρχιερατικῶν βερατίων, δι'
ἧν ἐγκαθίστανται ἐν Μακεδονίᾳ δύο
σχισματικοὶ Βουλγάροι Ἀρχιερεῖς ἐ-
ναντίον οὐ μόνον ρητῶν ἐκκλησια-
στικῶν κανόνων, οὐς τοσούτοι αἰῶνες
ἐσιδᾶσθαι, ἀλλ' ἐναντίον και παν-
τὸς πολιτικοῦ νόμου και πάσης λογικῆς
σκέψεως. ὅπως δὲ καλλίον κατανοηθῇ
τὸ ἄτοπον, τὸ ἐκθεσμὸν, τὸ παράνομον,
οὐ μὴν ἀλλὰ και τὸ παράλογον τῆς
αὐθαίρετου ταύτης πράξεως, ἐπιτρα-
πήτω μοι, ἵνα συνοπτικῶς διηγηθῶ
τὰ κατ' αὐτὴν, ὅλγῳν τι ἀνωθεν ἀρ-
ξαμένῳ.

Ὁ βουλγαρικὸς λαὸς, λαὸς μέχρι
τῶν μέσων τοῦ 19ου αἰῶνος ἐν τῷ τε-
νάγει τῆς εἰδωλολατρίας, ἐν τῷ σκό-
τει τῆς ἀγνοίας ἐνδιατώμενος, ἐλα-
βε τὸ ἀνίσπερον τῆς ἀμωμῆτου πί-
στεως φῶς παρὰ τῆς Μεγάλης τοῦ Χρι-
στοῦ Ἐκκλησίας, ὑπ' Αὐτῆς ἐκαθάρσθη
διὰ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας και
ἀνεγεννήθη διὰ τῆς ἱερᾶς τοῦ ἱεροῦ βα-
πτίσματος κολυμβήθρας, ὑπ' Αὐτῆς
ἀνετρέφη διὰ τοῦ ἁγίου γάλακτος
τῆς πίστεως, ὑπ' Αὐτῆς ἐποτίσθη τὰ
σωτηριώδη νάματα τῆς παιδείας, τῆς
πίστεως και τῆς εὐσεβείας και συνε-
λόντ' εἶπεν, ἐπὶ 10 περίπου αἰῶνας
ἀπῆλυνε παρ' Αὐτῆς πᾶν εἶς τὴν
δυνατὸν νὰ παράσχη φιλόστοργος μη-
τηρ περιληψίμῳ υἱῷ ἀνδρωθεὶς ὅμως,
ἡλέλησε ν' ἀποδώσῃ πρὸς τὴν γαλου-
χῆσσαν και ἀναθρέψασαν αὐτὸν μη-
τέρα τὰ τριπῆρα, τὸν φόρον τῆς εὐ-
γνωμοσύνης, ἀλλ' ὅποιον νομίζετε;
φει! ὅποιον ὁ παγωμένος τοῦ Αἰσώ-
που ὄφρ' πρὸς τὸν ἐν τοῖς κόλποις αὐ-
τοῦ θερμάνοντα και ἀνιζωογονήσαντα
αὐτὸν ἄνθρωπον. ναί, ἡλέλησε, διὰ
πολιτικούς πάντως σκοπούς, ἀλλ' ὑπὸ
τὸ πρόσχημα ἐκκλησιαστικῆς χειρα-
φετήσεως, νὰ ἰδρῆται κράτος ἐν κράτει
ἐκκλησιαστικῶ, φυτεύων ἐν τῇ θεοφυ-
τεύτῳ τοῦ Κυρίου ἀμέτλητον δένδρον τέ-
ως ἀγνωστον και ἀδόκιμον, ὡς ἀντι-
κείμενον τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ Εὐαγγε-
λίου, τὸ δένδρον τοῦ φυλετισμοῦ, οὐ-
τινος οἱ δηλητηριώδεις καρποὶ (φυλε-
τικαὶ διακρίσεις, ἐθνικαὶ ἐριδὲς και
ζηλοτυπία) ἀπηγορευμένοι εἰσὶν οὐ μόνον
ὑπὸ θεσπεσίων ἐκκλησιαστικῶν
κανόνων, ἀλλὰ και ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ οὐ-
ρανίου τῆς Ἐκκλησίας ἀρχηγοῦ και θε-
μελίωτοῦ, και παρὰ τῆς κεινοφάνειας
φυλετικῆς παρασυνογωγῆς, ἐνὶ λόγῳ

νὰ εἰσαγάγῃ ἐν τῇ μιᾷ ἁγίᾳ καθολι-
κῇ και ἀποστολικῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκ-
κλησίᾳ τὴν ἀρχὴν τοῦ φυλετισμοῦ, ἡ-
τις ρητοῦς συνοδικοῦς κανόνες ἀθε-
τοῦσα, ἀνατρέπει μὲν τὸ ἱερὸν τῆς ὁρ-
θοδόξης Ἐκκλησίας θεμελιώδες πολί-
τευμα, καίριον δὲ τραῦμα προξενεὶ εἰς
τὸ περὶ ἐνόητος τῆς Ἐκκλησίας δόγμα
τῆς ὁρθόδοξης πίστεως. Ἡ Μ. Ἐκκλη-
σία οἷα ἐπιστήμων τις ἰατρός χρησιν
ἐποιήσατο πρὸς θεραπείαν τοῦ παθόν-
τος τούτου μέλους, πάντων τῶν ἐλα-
φῶν και πρᾶντικῶν φαρμάκων τε
και καταπλάσμάτων, ἀλλὰ μηδεμίαν
θεραπείαν, δυστυχῶς, διὰ τούτων ἐπε-
νεγκούσα διὰ τὸ γαγγραινώδες τοῦ
νοσήματος, συνεχάλεσεν, οἶονεὶ μέγα
ἰατροσυμβούλιον, μεγάλην Σύνοδον,
ἡτις ὁμοφώνως ἀπερήνατο, ὅτι πρὸς
διατήρησιν τῶν ὑγιαίνοντων τοῦ ὅλου
σώματος μελῶν, ἀνάγκη νὰ ἱκανοῖται
τὸ ἀνίατον μέλος διὸ ἀπέκοψεν, ἡται
ἐκῆρυξε, σύμφωνα μὲ τοὺς ἱεροὺς κα-
νόνας, ἀλλοτρίους τῆς μιᾶς, ἁγίας,
καθολικῆς και ἀποστολικῆς Ἐκκλησί-
ας και αὐτὸ δὴ τοῦτο σχισματικόν,

πάντας τοὺς τὰς φυλετικὰς ἀρχὰς
ἀσπασμένους, ἐπευχόμενους και ἐλπί-
ζοντες οἱ ποτὲ ἀνάνηψαντες και εἰς
οἷον ψυχόληθρον βάραθρον ἐμπεπτώ-
κασι κατανοήσαντες, ἐπιστρέψωσιν
εἰς τοὺς κόλπους τῆς γαλουχησῆς
αὐτοῦ Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ φει! τοσού-
τον ἐπαχύνθη αὐτῶν ἡ καρδία και ἐ-
καυτηριάσθη ἡ συνείδησις, ὥστε και
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκάμυσαν και τὰ
ὦτα ἐφύσαν, μήποτε ἴδωσι τοὺς ὀφθαλ-
μοῖς και τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι και τῇ
καρδίᾳ συνῶσι και ἐπιστρέψωσι και
ἰαθῶσι. καὶ ἤρξαντο λοιπὸν ἀπὸ ρα-
ρέτρας ἀπαισίας πυκνῶς πικρὰ και
ισόδοχα βάλλοντες κατὰ τῆς μητρὸς,
τροπῶν και εὐεργετικῶς βέλη, σκοπὸν
προθέμενοι, ἵνα καιρίως τρώσωσι τὰ
σπλάγγνα ἐκεῖνα τὰ μητρικά, ἐξ ὧν
ὡς ἀπὸ πηγῆς πολυχέμενος και ὀρε-
σερᾶς τοσαῦτα ἀναψυκτικά και εὐδρο-
σα ἤρυσαντο ἰάματα. σκοπὸν προθέ-
μενοι, ἵνα κατατραυματίσωσι και ὀ-
λοτελῶς, εἰ δυνατόν, στειρώσωσι τοὺς
μακαρίους ἐκείνους μητρικούς μαστούς,
ἐξ ὧν τὸ λογικὸν και ἁγίον γάλα
τῆς ὀρθότητος ἐθήλασαν. σκοπὸν προ-
θέμενοι, ἵνα τὸ μὲν θεοφύτευτον και
δὴ και εὐσχοφίλλον τε και ἀγλαό-
καρπον δένδρον, τὴν ὁρθόδοξον Ἐκκλη-
σίαν κατακόψαντες, πυρὶ παραδώσω-
σιν, ἀντ' αὐτοῦ δὲ τὰς πονηρὰς και ἀ-
κάρπους παραφυάδας, τὰς φυλετικὰς
παρασυνογωγὰς, ἀναστήσωσι. σκοπὸν
τέλος προθέμενοι, ἵνα ὡς ἀποτρόπαιοι
μητροκτόνοι πτώμα τὴν ἀρχέγονον ὁρ-
θοδόξον Ἐκκλησίαν καταστήσαντες
και ἐπ' αὐτοῦ ἀσεβῶς πατήσαντες, ν'
ἀναδῶσιν εἰς τὸ ὕψος ἐκεῖνο τῆς πο-
λιτικῆς περιωπῆς τὸ ὅποιον ὠνεῖρεῖ-
θησαν. καὶ ταῦτα μὲν και τοιαῦτα
ἐπραξε και πράττει, ἀχαρίστως φρο-
νέον, τὸ ἔθνος τὸ βουλγαρικόν. ἀλλ' ἡ
πολιτικὴ ἀρχὴ, ἡς τὸ τε καθήκον και

τὸ συμφέρον ἀπαιτοῦσιν, ἵνα πᾶσι τοῖς
ὑπηκόοις τῆς ἐξ ἰσού ἀπονέμῃ τὴν βα-
σιλικὴν αὐτῆς εὐνοίαν και ὡς ἀπ' ὕ-
ψηλῆς σκοπιᾶς σκοποῦσα και ἀμερο-
λήπτως κρίνουσα, νὰ πατάσῃ μὲν τὸ
ἄδικον ν' ἀνταμειβῇ δὲ ὑποστηρίζου-
σα τὸ δίκαιον, τί πράττει; και αὕτη,
δυστυχῶς, εἰς τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυρο-
τέρου, φαίνεται, ὑποχωροῦσα, φέρεται
(ἐν γυνώκει ἡ ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῇ οἶδε) λίαν
μεροληπτικῶς καταρῶως συντελοῦσα
εἰς καταπάτησιν τῶν δικαίων και ἀρ-
χαιοπαρθόνων προνομίων τῆς Ὁρ-
δόξης ἡμῶν Ἐκκλησίας, ὡς ἀπεδείχθη
πολλάκις μὲν, ἰδίᾳ δὲ ἐν τῷ προσφάτῳ
ζητήματι τῆς ἐκδόσεως τῶν δύο προ-
νομιῶν βερατίων ἐναντίον τῶν
ἐκκλησιαστικῶν κανόνων, ἐναντίον
παντός ἐκκλησιαστικοῦ τε και πολι-
τικοῦ δικαίου, ἐναντίον παντός ἐκκλη-
σιαστικοῦ προνομίου και ἰδού πως.

Ἡ Μακεδονία πολιτικῶς εἰς τὸ ὁ-
θωμανικὸν κράτος ὑποκειμένη, δίδει
ἵνα και ἐκκλησιαστικῶς ὑπόκειται
εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Κων. πόλεως, ἡ
δ' ἐγκατάστασις ἐν αὐτῇ και βουλγα-
ρικῶν ἐπισκοπῶν παραπλεύρως τῶν
ὁρθόδοξων ἀντίκειται διαρρήδην εἰς
τοὺς ἐκκλησιαστικούς κανόνες, οἵ-
τινες δὲν ἐπιτρέπουσι τὴν ὑπαρξὴν δύο
ἐπισκοπῶν ἐν μιᾷ και τῇ αὐτῇ ἐ-
παρχίᾳ, ἀν' ἡ οὐτοὶ ἀνήκωσιν εἰς δύο
διαφόρους κατὰ τὸ δόγμα και ἀπ' ἁλ-
λῶν διακεκριμένους Ἐκκλησίας ἀν-
τικείμενους πᾶν ἐκκλησιαστικόν και
πολιτικόν δίκαιον, καθόσον οὐδεὶς ἐκ-
κλησιαστικὸς νόμος ἐπιτρέπει τὴν ὑ-
παρξὴν Ἐκκλησίας και ἐκκλησιαστικῆς
δικαιότητος ἀνευ ὠριμμένων ὁρίων, ὡς
οὐδεὶς νόμος πολιτικὸς ἐπιτρέπει τὴν
ὑπαρξὴν πολιτείας και πολιτικῆς δι-
καιότητος γεωγραφικῶς ἀπεριορίστου.
ἀντίκειται εἰς πᾶν ἐκκλησιαστικόν
προνόμιον, καθ' ὃ πᾶς Ἐπίσκοπος προ-
νομιακῶς ἐπισκοπεῖ ἐπ' ὅλων τῶν ἐν-
τός τῶν ὁρίων τῆς ἐκκλησιαστικῆς
αὐτοῦ περιφέρειας ὁμοδόξων, διὸ και
οὐδεὶς ποτὲ Πατριάρχης ἡ Μητροπο-
λίτης ἡ Ἐπίσκοπος διετύπωνεν οὐδὲ
δικαιοῦνται νὰ διατυπώσῃ ἀξιώσεις δι-
καιουσίας ἐπὶ τῶν ἐκτός τῶν ὁρίων
τῆς ἰδίας αὐτοῦ περιφέρειας και ἐντός
τῶν ὁρίων τῆς περιφέρειας ἄλλου κα-
τοικούντων ὁμοδόξων ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅ-
τι οὗτοι εἰσὶν ὁμόφυλοι αὐτῷ ἡ ὁμοε-
θνεῖς. Τούτων ὅλων ἐνεκεν, τὸ Πατρι-
αρχεῖον Κων. πόλεως πολλάκις ἀπῆ-
τησε παρὰ τῆς Πύλης, ἵνα ἐν τῷ κύ-
κλῳ τῶν κυριαρχικῶν αὐτῆς δικαιω-
μάτων ἐνεργοῦσα, προσκαλέσῃ τοὺς
Βουλγάρους νὰ χαρακτηρίσωσι τὴν Ἐκ-
κλησίαν τῶν και ἀναλόγως τοῦ χα-
ρακτηρισμοῦ νὰ διατάξῃ αὐτοὺς δύο
ἐν ὁρίων νὰ πράξωσιν, ἡ νὰ συμμορφω-
θῶσι μὲ τοὺς νόμους και κανόνες τῆς
Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας ἡ νὰ ἀλλοτρώσιν
οἱ κληρικοί αὐτῶν τὴν ἐνδομυαίαν
τῶν, ὅπως οὗτοι και ἐξωτερικῶς δια-
κρίνονται ἀπὸ τῶν ὁρθόδοξων κληρι-
κῶν και ὑποσχεθῇ μὲν πολλάκις ἡ

Πύλη, οὐ μόνον προφορικῶς, ἀλλὰ και
ἐγγράφως, οὐδέποτε ὅμως ἔβη πέραν
τῶν ὑποσχέσεων. δικαιολογουμένη δὲ
λέγει, ὅτι ἐπανελημμένως ἀπῆτησε
τοῦτο παρὰ τοῦ Ἐξάρχου (τῶν Βουλ-
γάρων) ἀλλ' οὐδ' ἀπαντήσεως ἤξιω-
θη!!! και ὅμως πρὸς Ἐκκλησίαν, ἡν
διατάττει νὰ πράξῃ ὅτι ἀναγνωρίζε-
ται ὡς δίκαιον και οὗδ' ἀπαντήσεως
ἀξιοῦται κάμνει τοιαύτας παραχωρή-
σεις και δὴ και πρὸς τοὺς κειμένους
νόμους πρὸς βλάβην, πρὸς ἐξουτελί-
σιν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, ἡς
ἀναγνωρίζει μὲν τὸ δίκαιον και
ὑπόσχεται, ἀλλὰ μόνον ὑπόσχεται,
νὰ ἐνεργήσῃ. Τούτων λοιπὸν οὕτως
ἐχόντων, ἄλλην διέξοδον ἐζητήσε τὸ
Πατριαρχεῖον. Ἐπειδὴ τὸ ζήτημα εἰ-
ναι καθαρῶς ἐκκλησιαστικόν, ἐκκλη-
σιαστικῶς ἐζητήσε και νὰ τὸ λύσῃ
και πρὸς τοῦτο ἤτησατο, κατὰ τὰ
νενομισμένα, τὴν ἐδῶν τοῦ Κράτους
ὅπως συγκαλέσῃ Οἰκουμένην Σύνο-
δον, ἡτις νὰ λύσῃ και κανονίσῃ ἐρι-
στικῶς τὸ ἀπὸ δεκαετηρίδων ἥδη πολ-
λῶν, πολυειδῶς συνταράττον και συγ-
χυκῶν και καταθλιβῶν τὴν Ἐκκλησίαν
σκάνδαλόν τοῦτο ζήτημα, ἀλλ' οὐδὲ
τοῦτο ἐπιτρέπη αὐτῷ.

Τοιαύτη λοιπὸν μεροληπτικὴ και
καταστρεπτικὴ διὰ τε τὴν Ἐκκλησίαν
και τὸ ἔθνος ἡμῶν στάσις τῆς 'Υψ.
Πύλης κατετάραξεν, ὡς εἰκὸς ἀπασαν
τὴν Ὁρθόδοξον, ἰδίᾳ δὲ τὴν ἑλλην. Ὁρ-
θοδόξον Ἐκκλησίαν. Κατετάραξε τὰς
συνειδήσεις τοῦ ὁρθόδοξου πληρώματος
διὸ και πολλὰ τῶν ἀπνευχῶν ὁρ-
δόξων ἐκκλησιῶν και τῶν ὁρθόδοξων
ἑλληνικῶν κληρικῶν διεμαρτυρή-
θησαν ἥδη και ἄλλαι προτιθενται νὰ
διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τῶν μεροληπι-
κῶν τούτων ἀποράσεων τῆς Πύλης.
ὅθεν και ἡ ὁρθόδοξος οὐ μὴν ἀλλὰ και
ἑλληνικὴ νῆσος Κύπρος ἡ ἀρρηκτικῶς
μετὰ τῷ λοιπῶν ὁρθόδοξων ἐκκλησιῶν
και τοῦ ὅλου ἑλληνισμοῦ διὰ τῶν ἱε-
ρῶν τῆς τε πίστεως και τῆς ἐθνικοῦ
τοῦ θεσμοῦ συνδεδεμένη, ἀδύνατον
ἦτο νὰ μείνῃ ἀπαθὴς και ἀνάλητος
τῶν γενομένων τε και γινομένων θε-
ατῆς, δὲν ἤδυνάτο νὰ μὴ ἐκφράσῃ ἰ-
δίᾳ τε και ὁμιλοῦσά τὴν βαθεῖαν αὐτῆς
λύπην και τὸ ἄλγος ἐπὶ τῆς πεπρα-
γμένους και νὰ μὴ διαμαρτυρηθῇ
πανδημῶς κατ' αὐτῶν εἴτε γὰρ πᾶ-
σχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ
μέλη. εἴτε δοξάζεται ἐν μέλῳ, συγ-
χίζει πάντα τὰ μέλη κατὰ τὸν Ἀ-
πόστολον και ἰδοὺ, Κύριε, ὁ λόγος, ἰδοὺ
ὁ σκοπός, δι' ὃν αὐτορμητικῶς αὐρόοι
συνήλθομεν ἐκτάκτως σήμερον ἐπὶ
τὸ αὐτό.

Χριστέπωνε λαί! πανάρχαια προ-
νόμια τῆς Ἐκκλησίας μας ἐκθέσμως
καταπατοῦνται, θεσπεσοὶ κανόνες Οἰ-
κουμένην Συνοδὸν ἀσεβῶς ἀθετοῦν-
ται, ἡ ἐκμηδένισις τοῦ Ἑλληνισμοῦ
ὑπὸ τῆς τε και κακοδολῆς ἐπιζητεῖ-
ται και ἐπιδιώκεται. ὀρεῖσθαι λοιπὸν
πανδημῶς νὰ ἐκφράσωμεν τὴν λύπην

μας, τὴν ἀποδοκιμασίαν μας, τὴν ἀ-
γανακτικὴν μας ἀρτίαν, τὴν πᾶν-
των νὰ διαμαρτυρηθῶμεν. Ἐμὲν ὁ-
σθενεῖς, ἐμὲν ἀδύνατοι, ἔχουμε ὁμῶς
τὸ παντοδύναμον, τὸ πανίσχυρον δι-
καιὸν ὑπὲρ ἡμῶν τὸ δικαίον ρίπτει
εἰς τὰ βῆθη τὰ τῆς θ' ἀσπρῆς, ἀλλὰ
καλυμθὼν ἐξέρχεται ἀβλαβὴς, ρίπτει
εἰς τὸ πῦρ, ἀλλὰ μένει ἀνεπηρέαστον
ὑπὸ τοῦ πυρός ρίπτεται εἰς τοὺς γαμ-
ψοὺς καὶ σπαρταχτικὸς τῆς ἀδικίας
καὶ τῆς βραδύτητος ὁδού. ἀλλ'
ἐξέρχεται θριαμβεῦν τοιοῦτο, λοιπὸν
πανίσχυρον, σύμμαχον ἔχοντες, θαρρα-
λέως ἀς διαμαρτυρηθῶμεν κατὰ τῆς
ἀδικίας, ἐντὸς ἐννοεῖται τῶν ἐρίων τῆς
νομιοσύνης καὶ τῆς εὐπρεπειᾶς, ναί,
πρέπει νὰ δεῖξωμεν, διὰ μυριοστὴν ἱ-
σῶς ταύτην φοράν, ὅτι ὡς μὲν χριστι-
ανοὶ ὁρῶμεν, ἰσάμεθα πάντοτε ἀ-
κλόνητοι παρὰ τὸ πλευρὸν καὶ ὑπὸ τῇ
ιεράν σημαίαν τῆς ἀγωνιζομένης Ὀρ-
θοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας ὡς δὲ πολί-
ται Ἕλληνες, ὅτι βαθεῖαν συνείδησιν
τῆς ἐθνικότητός μας ἔχοντες, δὲν
μένουμεν ἀπαθεῖς καὶ ἀνάλγητοι θεαταὶ
τῶν κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ τεκταινομέ-
νων. Ταῦτα, κύριοι, εἰχον, ἐν τῷ μέτρῳ
τῶν ἀσθενῶν μου δυνάμεων, νὰ εἰπῶ
ὑμῖν μετ' ἀεὶ μυχῶν καρδίας ἀναφω-
νῶ ζήτω ἡ Ὀρθοδοξία, ζήτω ὁ Ἕλ-
ληνισμός.

AN ATTEMPT
AT A
BIBLIOGRAPHY OF CYPRUS
BY
CLAUDE DELAVAL COBHAM
B.C.L. M.A. Oxon. M.R.A.S.
Commissioner of Larnaca.

Ὁ παρ' ἡμῖν εὐπαίδευτος Διοικητῆς
Λάρνακος ἀξιότιμος κ. Κ. Δ. Κόπαμ
ἐξέδωκε τὸ τρίτον τὴν περὶ Κύπρου
Βιβλιογραφίαν του, ἐν ἣ, πλουσίως ἐ-
πηξημένη, μετρημένη, χρονολο-
γικῶς καὶ λίαν μεθοδικῶς πᾶν περὶ
Κύπρου πραγματευόμενον βιβλίον ἢ
ἐγγραφοῦν. Καὶ ἡ μὲν πρώτη ἐκδοσις
τῆς Βιβλιογραφίας του, τυπωθείσης
τῷ 1886 περιελάμβανε μόνον 152 πε-
ρὶ Κύπρου πραγματείας, ἡ δευτέρα, τυ-
πωθεῖσα τῷ 1889, 309, καὶ ἡ τρίτη
αὕτη 497 πραγματείας, πλὴν νέων
Προξενικῶν Ἐκθέσεων καὶ Γεωγραφι-
κῶν Χαρτῶν.

Ὁ κ. Κόπαμ, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆν
Ἐσπερίαν ἀποδημίας του καὶ ἐν σχο-
λῆς ὥρᾳ, κατεγίνετο ἀδιάκπως καὶ
οὐδῶλως ἐπαύετο φοιτῶν ὅτι μὲν εἰς
τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ Βρετ-
τανικοῦ Μουσείου, ὅτι δ' εἰς τὰς ἐθνι-
κὰς καὶ Κεντρικὰς Βιβλιοθήκας τῶν
Παρισίων, Φλωρεντίας, Ἐντίας καὶ
ἐτέρων μερῶν σταχυολογῶν πᾶν ὅ, τι
σχετίζεται πρὸς τὴν ἱστορίαν, τὴν νο-
μισματολογικὴν, τὰ ἔθνη καὶ ἔθιμα
καὶ τὴν γλῶσσαν τῶν κατοίκων τῆς
Κύπρου χάριν τῆς ἐν λόγῳ συγγραφῆς
του, ἥ τις διὰ τοῦ φιλομνηστοῦ ζήλου

του κατέστη ἀληθὴς ἀσπρῆς ὁδὸς
εἰς τὸν ἐπισκοπεῖον τὴν Κυπριακὴν
Φιλολογίαν, τοῦ ὅπερ σπανίζει ἐν
πολλαῖς ἄλλαις χώραις, κεκτημέναις
μὲν διαφόροις Βιβλιογραφίαις, οὐχὶ ὁ-
μῶς, φρονόμεν, καὶ τῶν ἀκριβεῖς
καὶ μεθοδικῶς.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ἡ ἐκλογὴ Μητροπολίτου Κυρηνεί-
ας ἀνεβλήθη διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος.

Καὶ ὑπὸ τῆς Ι. Συνόδου τῆς Κύπρου
ἐγένετο διαμαρτυρήσις κατὰ τῆς ἐκδό-
σεως τῶν βερατίων διαδιδασθεῖσα διὰ
τῆς καταλλήλου ὁδοῦ πρὸς τὴν Ὑψη-
λὴν Πύλιν.

Τὰ γραφεῖα τῆς ἀρχιγραμματείας
μετετέθησαν ἐπὶ τοῦ πενκοσκηποῦς
Ὀλύμπου ἀπὸ τοῦ παρελθόντος σαβ-
βάτου.

Μεγάλη παρατηρεῖται ἀπὸ τινων
ἡμερῶν ἑλλειψὶς ἀργυρῶν νομισμάτων,
τοῦ ὅπερ οὐκ ὀλίγας δυσκολίας πα-
ρίχει τοῖς συναλλαττομένοις. Ἐλπί-
ζομεν ὅτι ταχέως τὸ πρόσκομμα τοῦ-
το θὰ ἀρῇ.

Καλῶς ποιοῦν τὸ δημαρχεῖόν μας
ἐπελάβετο τῆς δηλητηριάσεως τῶν ἀ-
δεσποτῶν κυνῶν. Οἱ φειδόμενοι τῆς
ζωῆς τοῦ πιστοῦ ζώου των ἀφείλουσι
νὰ θέσωσι περὶ τὸν λαιμὸν αὐτοῦ
κλοιόν.

Ὁ Μέγας Ἀρμοστής περιδεύων
ἀνὰ τὰ χωρία ἐπισκέφθη τὴν παρελ-
θούσαν ἐδδομάδα καὶ τὸ ἄνω διαμερί-
σμα Λάρνακος, σκηνῶν τὴν μὲν πα-
ρασκευὴν ἐν Λευκάροις, τὸ δὲ σάββα-
τον ἐν Ὀρᾷ, ἐνθα διέτριψε μέχρι τῆς
δευτέρας.

Ἐνετάλημεν ὑπὸ τοῦ κ. Πανουριᾶ
καὶ τῆς κυρίας Πανουριᾶ, ὅπως ἐλθῶ-
ντες διὰ τῆς ἐρημερίας ἡμῶν τὴν
ἐγγνωσκύνην των πρὸς ἀπαντας τοὺς
φίλους αὐτῶν, τοὺς αὐτοὺς καὶ ἀλλαχοῦ
τῆς νήσου, ἐπὶ τῷ ζωηρῷ διαφέροντι,
ὅπερ ἐπεδείξαντο κατὰ τὴν σοβαρὰν
ἀσθένειαν τοῦ κ. Πανουριᾶ.

Οἱ θερινοὶ καύσωνες κατήντησαν
κατὰ τὴν παρούσαν ἐδδομάδα ἀφόρη-
τοι.

Ὁ τέως ἀστυνόμος Λάρνακος κ.
Τσίτουριδ ἀπῆλθεν εἰς τὴν νέαν του
θέσιν ἐν Λευκωσίᾳ, ἀφ' οὗ παρέδωκε
τὴν ὑπηρεσίαν τῷ διοικητῇ, ὅστις θέ-
λει ἐκτελεῖ καὶ καθήκοντα ἀστυνόμου.

Αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐνταυθα Ἑλλ.
Σχολῆς ἀρχοῦντι τῇ 12)24 Ἰουνίου
περὶ ὧραν 9ην τῆς πρωίας.

Ἐκλάπησαν τελευταῖον ἐγταῦθα

διαφορα ἀντικείμενα ἐκ τῶν ἀνακα-
θέντων ὑπὸ τοῦ κ. Myres.

Ἡ προσεχὴς συγκρότησις τοῦ κα-
κουργιστικῆς ἐν Λάρνακι θὰ γείνη
τῇ 21 7bris.

Ἡ ἐργασίς τῆς Κυβερνήσεως δη-
μοσιεύει τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Α. Κ.
Πόβιλ ὡς προέδρου τῆς Δημοτικῆς Ἐ-
πιτροπῆς τῆς πρωτεύουσας.

Ὁ κ. Ὀγγλεῦ ἐξεταστής ἐν τῷ κτη-
ματολογίῳ ἐξέδωκε πραγματεῖαν περὶ
τῶν Ὀθωμανικῶν τεμενῶν πολλοῦ λό-
γου ἀξίαν, κατὰ τὸν «Ἀνατολικὸν
Μηνύτορα».

Ἡράκτωρ τοῦ αὐστριακοῦ «Δούδ»
ἐν Λεμεσῷ διωρίσθη ὁ κ. Σπ. Γ. Ἀ-
ραυζὺς, πρὶς δὲ ἐκφράζομεν τὰ συγχα-
ρητήρια ἡμῶν.

Εὐχαρίστως παρατηροῦμεν ὅτι γί-
νεται καὶ ἐξαγωγή καμήλων ἐκ τῆς
ἡμετέρας νήσου.

Ἐριστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρ-
μοστῶν εἰς τὸν ὑπὸ τῶν ἀγθισπιδῶν
προξενούμενον θόρυβον ἐπὶ τῆς ἀπο-
βάθρας κατὰ τὰς ἑορτάς καὶ τὰς κυ-
ριακάς. Δὲν εἶνε δυνατόν εἰς τελωνο-
φύλῳς ἢ κάλλιον ζαπτιῆς νὰ ἐπιφορτι-
σθῇ ὅπως ἀπομακρύνῃ τοὺς ἀτακτοῦν-
τας;

Ἀμαξὰς τῆς ἀφηνιασάντων τῶν ἱπ-
πων κατεπάτησεν ἀνθρώπον τινα προ-
ξενήσασα αὐτῷ καίριον τραῦμα.

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἐνελι-
μνίσθη ἐνταυθα τὸ ἀγγλικὸν ἀνι-
πλοῖον «Merchant Prince» τῆς ἐται-
ρείας «Prince Line» ἀποπλεύσαν αὐθη-
μέρον εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ Ἀγγλίαν.
Προσεχῶς ἀναμένεται τὸ Trojan
τῆς αὐτῆς ἐταιρείας.

Τὴν παρελθούσαν τρίτην κατέπλευ-
σεν ἐνταυθα τὸ «Ἀντών», κομισαν καὶ
τοὺς ταχυδρομικοὺς σάκκους τῆς Εὐ-
ρώπης. Ἀνεχώρησεν αὐθημέρον εἰς Συ-
ρίαν.

Εὐχαρίστοις ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ
«Ἐστία», ὅτι κατὰ τὸν τελευταῖον
ἐν Ἀθήναις γλωσσικὸν διαγωνισμὸν
ἐβραβεύθη καὶ τὸ Κυπριακὸν λεξιλό-
γιον τοῦ λογιῶ ἡμῶν φίλου κ. Γ. Λου-
κά, ἐφ' ᾧ καὶ ἐκφράζομεν αὐτῷ τὰ εὐ-
λκιρῆ ἡμῶν συγχαρητήρια.

Τὸ τελευταῖον ἄρθρον τοῦ ἐκ τῆς
γηραιᾶς Λάρνακος κ. Ι. Β. Κηπιάδου
ἐθεωρήθη ὑπὸ τῶν ἐπαίδων ὡς δημο-
σιογραφικὸς θρίαμβος!

Δικασμὸς ἡμέρᾳ τῆς ὑποθέσεως Γ.
Μουράτ καὶ Ἀδελφίδος Βαρζιλῆ ὡ-
ρίσθη ἡ 16 Ἰουλίου.

Γραμματεὺς τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Εὐ-
πριακῆς Ἀδελφότητος ἐξελέχθη κατὰ

τὰς ἐσχάτως γενεαμένης ἀρχαιρείας ὁ
κ. Θεόδωρος Κωνσταντινίδης, ἐφ' ᾧ
καὶ συγγαίρομεν αὐτῷ.

Τῇ 20 Μαΐου ἀπέθανε φανευθεὶς ἐν
Πειραιεὶ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἀλδα-
νία» ὁ γνωστὸς ἐπικρατῆς τῆς Κρή-
της Ἰωσήφ Διάτης. Ὁ φανεὺς εἶνε
Κρήτης καὶ ὀνομάζεται Νικόλαος Κελο-
εῖδας, εἶχε δὲ ἐκκενώσῃ κατὰ τοῦ στή-
θους τοῦ ἥρωος καὶ τὰς ἐξ σφαίρας τοῦ
πολυκρότου τοῦ ἐξ ἀσημέντου ὅλως
αἰτίας.

Ὁ λόρδος Ὑδολσελέη, ὁ πρῶτος τῆς
Κύπρου ἀρμοστής, προήχθη τελευταῖ-
ον εἰς στρατάρχην.

Τὸ νέον γαλλικὸν ὑπουργεῖον κα-
τηρτίσθη ὡς ἑξῆς: Δυσπουὶ πρόεδρος
τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ὑπουρ-
γὸς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, Ἀνοῦ ἐπὶ
τῶν ἐξωτερικῶν, Πουανκαρέ ἐπὶ τῶν
οἰκονομικῶν, Φηλνὺς Φωρ ἐπὶ τῶν ναυ-
τικῶν καὶ ὁ στρατηγὸς Μερσιέ ἐπὶ τῶν
στρατιωτικῶν.

Τὸ δὲ βουλγαρικὸν κατ' ἐπισήμους
τηλεγραφικὰς εἰδήσεις συνεκροτήθη
ὑπὸ τὴν πρωθυπουργίαν τοῦ Στεῖλωρ
ὡς ἀκολουθῶς: Νάστσεβιτς, ὑπουρ-
γὸς τῶν ἐσωτερικῶν, Γκέσκωφ τῶν ἐ-
ξωτερικῶν, Τούστερ τῶν οἰκονομικῶν,
Ραδουλάβωφ τοῦ ἐμπορίου καὶ Πέτρωφ
τῆς δικαιοσύνης.

Διὰ τοῦ τελευταίου αὐστριακοῦ ἀ-
τμοπλοίου ἐπ' ἀνέκταξεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ
ἐκ Πάρου φηιτητῆς τῆς νομικῆς κ.
Νεὸρ Νικολαΐδης.

Ἐριστάται ἡ προσοχὴ τοῦ ἀναγνώ-
στου ἐπὶ τῆς ἐν τῇ 4η σελίδι δημοσι-
ευμένης εἰδοποιήσεως τοῦ κ. Ι. Χ.
Παντελίδου.

Τὸ «Ἔθνος» ἀπευθύνει ἡμῖν σειράν
ἐρωτήσεων λίαν ἀλλοκότων, ἵνα μὴ τι
ἄλλο εἰπώμεν ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ὑπο-
τὸν τίτλον «Πανακίδες» παιγνιώδη ἐ-
κεῖνα δημοσιεύματα, ἀπερ πρὸς μὲν
ἐδημοσίευσεν φίλος τις ἐν τῷ «Ν.
Ἔθνῃ».

Καὶ οὕτως ὅμως ἡθέλομεν ἀπαν-
τήσῃ ἂν ἡξιούμεθα τῆς τιμῆς νὰ γνω-
ρίσωμεν τὸν ἐρωτῶντα ἡμᾶς, ὅστις
εἶνε πεπρωτισμένος διὰ τοσαύτης
οὐλοματικότητος, ὥστε ἐδέχθη νὰ πα-
ρέλθῃ ὅλος μὲν, ἵνα ἐγερθῇ ἡ χολὴ
τοῦ μακαρίου ἀνθρώπου ἐκτὸς ἂν εἴε
κανένα παιδὶ τῶν κόπων του, εἰς δὲ θὰ
ἐλέγχομεν ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντή-
σεως: κρίμα ἔς τοὺς κόπους του.

Μετά βραχείαν νότον ἐτελεύτη-
σε τὴν δειλὴν τῆς παρελθούσης κυρια-
κῆς ὁ καλὸς ἡμῶν συμπολίτης

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΡΑΜΒΗΣ,
κηδευθεὶς τὴν ἐπισῶσαν περὶ ὧραν 10ην
π. μ. ἐν τῷ ναῷ ἁγίου Λαζάρου.

Πρὸς τὴν βαρυπνευθούσαν οἰκογένει-
αν τοῦ μακαρίου ἐκφράζομεν τὰ συλ-
λυπητήρια ἡμῶν ἐπὶ τῇ πληξίᾳ
αὐτῇ συμφορᾷ, αὐτῷ δ' ἐπιφωνοῦμεν:
Γαῖαν ἔχοι ἐλαφρὰν!

Ἡ «Βελγικὴ Ἀνεξαρτησία» ἐν τῷ ὑπο ἡμερομηνίᾳ 17 Μαΐου φύλλῳ τῆς δημοσιεύει ἀρθρον περὶ τῶν βερατίων καὶ τοῦ ἐρεθισμοῦ, ὃν τὸ φιλοφρόνημα τοῦτο τοῦ Σουλτάνου ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων παρήγαγεν ἐν Ἑλλάδι καὶ παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ Πατριάρχῳ· κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ λέγουσα ὅτι «πρέπει οἱ Ἕλληνες νὰ ὑπακούωσι, διότι ἐν ἡμῶν χείρσιν πολλὰ, τῆς Μακεδονίας ἀνηκούσης ἤδη κατὰ τὰ τρία τέταρτα τοῖς Βουλγαρίσι καὶ ὁ πανελληνισμὸς εἶνε γλυκὺ ὄνειρον, οὗ τὴν πραγματώσιν ἡ νῦν κατάστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων ἤκιστα ἐπιτρέπει.»

Τὸ ἀρθρον, ὡς πάντῃ προέβλεπον, εἶνε μετὰ πολλῆς πικρίας καὶ ἐλθρας γεγραμμένον, ἀλλ' ὅ,τι καταδεικνύει σαφέστερον τὸν μισελληνισμὸν τῆς «Β. Ἀνεξαρτησίας», εἶνε ἡ *loditem verbis* ἀναδημιουργία τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου ἐν τῷ αὐτίκως ἐπομένῳ φύλλῳ τῆς ρηθείσης ἐφημερίδος τῷ ἐκδοθέντι τῇ 24 Μαΐου.

Συμβουλευόμεν τὴν φίλην συνάδελφον νὰ μετονομασθῇ «Βουλγαρικὴ Ἀνεξαρτησία». Ἀλλὰ φοβούμεθα ὅτι *Quis quis amat ranam ranam putat esse Dianam.*

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ.

Τῇ συντάξει τοῦ «Νέου Ἐθνους».

Δυσχερὲς τὴν τινὲς φιλόλαλοι καὶ σπουδαρχίδαι, διότι, φαίνεται, παρηγωνίσθησαν κατὰ τὸ συλλαλητήριον καὶ παρεγνωρίσθη ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ περὶ τὸ λαλεῖν καὶ ἀρχειν δεινότης των, ἐξελύθησαν εἰς ὕβρεις κατὰ τοῦ ἔθνους καὶ τῶν πολιτῶν, δημοσιεύσαντες σὺν ἄλλοις ὁ μὲν καὶ ὅτι γινόμεθα καταγέλαστοι διὰ τῶν συλλαλητηρίων, προκαλοῦντες τὴν χλευσὴν καὶ ἄλλα, θέλων νὰ μεταβῇ τὸν Βυζάντιον, ὁ καὶ τὸν ἄλλον, ὁ δὲ ὅτι οἱ διοργανωταὶ τοῦ συλλαλητηρίου ὑπέπεσαν εἰς πολλὰ ἁμαρτία. Καὶ οὗτος μὲν ἔδωκε δικὴν τῶν ἀτασθαλιῶν τῶν κούτων ζημιώσας ἐκ τῶν μὲν ἡθικῶς, τὸν δὲ ἐκδοτὴν ὕλικῶς, ὁ δὲ Κύπριος Βυζάντιος ἐκ τοῦ παθηματικῶς συναδέλφου τοῦ ἀρσενίου, ὡς ἡ πονηρὰ ἀλώπηξ τοῦ μύθου, μάθημα ἐγύρισεν ἑμῶς: φύλλον καὶ κατέπεψε τὸν χέλον τοῦ.

Εὐτυχῶς ἐγνώσθησαν ἀνεῦ πολλοῦ κόπου τὰ ἐλαττήρια τῆς γραφίδος των καὶ διήγειρον μόνον τὸν οἶκτον καὶ τὸ περιφρονητικὸν μειδίαμα τοῦ λαοῦ.

Εἰς πολιτίης.

Σκέλα τῇ 31 Μαΐου 1894

Κύριε συντάκτη τοῦ «Νέου Ἐθνους»
Ἐπιθυμῶν νὰ ἐμάνθῃ διὰ τὴν ἀντιπαρθεσίαν ὅ,τι ἐμὲν ὁ μετὰ τὴν ἐξέλιξιν καὶ νεανικῶν δολιγῶν, τὸ πολυτιμὸν κόσμημα διὰ τὸ Κυπριακὸν Βῆμα δὲν πρὸς ἐκ τῆς ἡμῶν ὀμιλήσεως.

Εἰμαι βέβαιος ὅτι (ἂν καὶ οὐδεὶς ἄλλος προηγουμένως ἐπαραγγέλλῃ τὸ ζήτημα) ὁ αὐτοδημιουργητὸς ρήτωρ θὰ ἐξερῶν γλαφυρὸν, καλλιτεχνικώτατον καὶ ὑπὸ πᾶσιν ἐποφὴν θαυμασιώτατον λόγον, μετὰ ὑψηλῶν ἐννοιῶν.

Δὲν νομίζετε ὅτι διὰ τῆς παραγωνίσσεως ταύτης τοῦ εὐτυχοῦς καὶ χαριέστερος ρήτορος καὶ κατεπεστήθησαν τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ; ἢ ἂν ἐννοεῖται ὅτι καὶ διοργανωταί, ὁ περὶ τοῦ μὲν ἡμῶν καὶ ὡσαύτως φωνῇ λαμβάνει τὸν λαόν καὶ κινεῖται καὶ διὰ τῆς ἀκούσεως τοῦ λαοῦ.
Διηγεῖται κ. κ. λ. Ἀδελφίκα.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Ἡ ἀναίθεια εἶνε τῶν μεγίστων κακιῶν, διότι κατὰ τὸ κοινὸν λεγόμενον «ὁποῖος δὲν ἐντρέπεται ὁ κόσμος εἶναι δικός του» ὁ δὲ ἀναίδης εἶνε τοιοῦτος, ὥστε καὶ περὶ πραγμάτων πασιγνώτων τολμᾷ νὰ ψεύδεται διαστρέφων τὴν ἀλήθειαν κατὰ τὸ δοκῶν. Εἶνε ἱκανὸς νὰ σὲ ὕβριση, συκοφαντήσῃ, διαβάλλῃ, ραδιουργήσῃ καὶ ἐπειτα νὰ σὲ χαίρειται. Καὶ ἐπειδὴ «τῇ ἀχαριστίᾳ ἐπιταί ἡ ἀναίτιχυντία» ὁ ἀναίδης ἐνεδρεῖται καὶ αὐτὸν τὸν εὐεργέτην τοῦ, εἰς ὃν ὀφείλει ἴσως τὴν ζωὴν τοῦ, τὴν ὑγίαν τοῦ, ὅπως διὰ τοῦ πελὲξεως ἡ ἄλλου ἀποτροπαίου θεοφρονικοῦ ὀργάνου τρώσῃ ἠθικῶς αὐτόν. Καὶ ἀρῶν τοιαῦτα χαμερπῇ μίση μετέρχεται κατ' ἐκείνων, οἷς ὀφείλει χάριτας, δύνανται τὶς νὰ φαντασθῇ πλεονεκτήματα μετέρχεται, ὅπως βλάβῃ ὅσους νομίζει ἐχθρούς τοῦ.

Τοιαῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ ἔχει τὶς νὰ εἴπῃ κατὰ τοῦ ἀναίδους, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος ταῦτα ἐστῶσαν ἅλως. Θεόφραστος.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο ΣΤΑΜΠΟΥΛΩΦ ΥΠΟ ΚΡΑΤΗΣΙΝ

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βελιγραδίου δημοσιευόμενα ὑπὸ εὐρωπαϊκῶν φύλλων ὁ Σταμπούλωφ καὶ οἱ τέως συναδελφοὶ του, πλὴν τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, βεβαίως, ὅτις ἀποτελεῖ μέλος καὶ τοῦ νέου ὑπουργείου, ἐτέθησαν κατ' οἶκον ὑπὸ κράτησιν καὶ διατελοῦν ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν. Ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς πληροφοροῦμεθα ὅτι δύο τάγματα πεζικοῦ τὰ ὅποια ὁ Σταμπούλωφ μετέβλεσαν εἰς τὴν Σόφίαν, ὅθιθεν διὰ νὰ λάβουν μέρος εἰς στρατιωτικὰ γυμνάσια, τὰ ὅποια ἐμῆλλον νὰ λάβουν χώραν, καθὼς καὶ ἡ Χωροφυλακὴ, ἐκτρυβήθησαν ὑπὲρ τοῦ Σταμπούλωφ. Καὶ ὅτι μεταξὺ τῶν σωμάτων αὐτῶν καὶ τοῦ λοιποῦ στρατοῦ ἐλαβον χώραν συγχροῦσαι, καθ' ὅς πολλοὶ ἐροῦνθησαν καὶ ἐτραυματίσθησαν, μετὰ δὲ αὐτῶν οὐκ ὀλίγοι φοιτῆται, οἵτινες ἐκτρυβήθησαν ὅλοι κατὰ τοῦ Σταμπούλωφ.

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τὴν 22 Μαΐου ἐπιδητικώτατον συλλαλητήριον ἐγένετο ἐν Ἀθήναις κατὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν βουλγαρικῶν βερατίων. Εἰς 15 καὶ πλέον χιλιάδας ἀνθρώπων πάσης τάξεως ἀνήρχετο τὸ πλῆθος, ὅπερ προέβη εἰς σύνταξιν ψήφισματος, δι' ὃ διαμαρτύρεται καὶ καταγγέλλει τὰς κατὰ τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας βεβήλους ἐνεργείας, ἐφ' ἃς ἀμείριστον τὴν προσοχὴν τῶν ἀπαντα-

χοῦ Ἑλλήνων ἐπὶ τῶν τεκταινομένων καὶ εὐχεταὶ ἵνα αἱ δυνάμεις τοῦ καθόλου Ἑλληνισμοῦ ἐργασθῶσιν ἀνεκδοτῶς πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν ἐπιδρομῶν τῶν τολμωμένων κατὰ τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ ἀποκαταστάσεως.

Η ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ 1900.

Ἡ Παγκόσμια ἐκθεσίς ἀπείρως πρὸ τινος χρόνου ἐβόρει ἐν τῇ ἀποραστῇ κατὰ τὴν τῶν διαφόρων προϊόντων ἐν τῇ ἐν Παρίσις παγκοσμίῳ Ἐκθεσί τοῦ 1900· ἐκ τοῦ ἀρθρου δὲ τούτου ἐξάγεται ὅτι μελετᾷται σημαντικὴ μεταβολὴ ἐν τῇ καταστάσει τῶν διαφόρων ἐκθεμάτων. Ἀπὸ τῆς τελευταίας τῷ 1889 γενομένης ἐν Παρίσις Παγκοσμίου Ἐκθέσεως σημαντικαὶ ἐγένοντο πρὸς τὸν ἡλεκτρισμὸν καὶ τὴν χημείαν ὡς ἐκ τούτου δὲ ἡ προτέρα διαίρεσις φαίνεται ἀκατάλληλος καὶ ἀτελής διὰ τὸ μέλλον. Ἡ τῷ 1889 Ἐκθεσίς περιελάμβανε τὰ ἐξῆς 10 τμήματα: τῶν καλῶν τεχνικῶν, τῶν παιδαγωγικῶν ἐπιστημῶν, ἐπιποσεικῶν, τῆς ὑφαντικῆς, τῶν ἐνδυμασιῶν καὶ τῶν ἀναγκῶν αὐταῖς τῆς μεταλλουργίας, τῆς μεταλλουργίας, τῆς μηχανικῆς, τῶν ἐδαφικῶν, τῆς γεωργίας, τῆς χημικῆς καὶ τῆς οἰκονομολογίας. Ἐν τῇ ἐκθεσί τοῦ 1900 προτίθενται πολλὰ νέα τμήματα, ἥτοι τὸ τῆς χημείας, τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, τῆς στρατιωτικῆς, ναυτικῆς καὶ ὁρυμακτικῆς τέχνης. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ὑποδεικνύμενων ἀνεργῶν τῷ 1889 εἰς 86, ὁ ἀνέβη εἰς 100. Ἀρ' ἐτέρου δὲ εἰσαχθῶσι καὶ μεταβολαὶ τινὲς περὶ τὴν κατὰ τὴν τῶν προϊόντων. Οὕτω τὰ μὲν καὶ τὰ τούτοις ὁμοῖα ἀντὶ νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ τμήμα τῶν ἐπιπλῶν θὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ τμήμα τῆς χημείας.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σίτος, πρὸς γρ. 14 τὸ καλόν.
Κριθὴ, πρὸς γρ. 8—9.
Ὁρὸς ἐντόπιον, πρὸς γρ. 13.
Σησάμινα, πρὸς γρ. 2 3/4 τὴν ὀκάν.
Σταφίδες μαύρῃ πρὸς 50 παρ. ἡ ὀκάν.
Σταφίδες βραστῇ πρὸς 40 παρ. ἡ ὀκάν.
Βαμβακόσπορος πρὸς γρ. 2 1/4 τὴν λίτραν.
Βαμβακία, πρὸς γρ. 12—15 τὴν λίτραν (ὀκ. 2 1/2).
Βρώμη, πρὸς 9 τὸ καλόν.
Μαλλία 12—14 τὴν λίτραν.
Ἐλαιο, ἑωτερικοῦ πρὸς γρ. 14 τὴν λίτραν.
Ἐλαιο ἐντόπιον, πρὸς 16 τὴν λίτραν.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 318 τὸν σάκκον.
Καφές, πρὸς γρ. 21 1/2 τὴν ὀκάν γονδρ.
Ὁρὸς ἐντόπιον, πρὸς γρ. 168 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ. 6 τὴν ὀκάν.
Πατρίκιον Καυκάσου πρὸς γρ. 36—37.
Μὲ λίραν ἀγγλικὴν γρόσια 182.
Ὁ βίμβαξ, ὁ βαμβακόσπορος καὶ ἡ σταφίς πληρώνουσι τὴν δεκάτην κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΛΑΪΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑ

Ἀστρονομίαν, Ἱστορίαν, Χημείαν, Οἰκιακὴν οἰκονομίαν, Ἱατρικὴν, Μετεωρολογίαν, Γεωγραφίαν, Κηπουρικὴν, Κτηνιατρικὴν, Διενδορκαμίαν, Γεωργίαν, Ζωολογίαν, Μυθολογίαν, Μαθηματικὴν, Ζαχαροπλαστικὴν, Νομικὴν, Φυσικὴν, Μεταξοκαλωληγοτροπικὴν, Φυ-

τολογίαν, Ἀνθοκομίαν, Τέχνας, κτλ. κτλ.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΑ ΕΠΙ Τῇ ΒΑΣΕΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΥΠΟ

ΠΟΛΛΩΝ ΛΟΓΙΩΝ

ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ.

Ἡ ἐπιθυμία νὰ ἀπικτήτῃ το ἀξιόλογον τοῦτο βιβλίον, ὡς ἀπαραίτητον πρὸς τὸν κ. Α. Γ. Παντελάκη.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ! ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ!

Ἡ ἐνταῦθα διατρίβων ἀριστος φωτογράφος κ. Bernhaud Edelstein εἰδοποιεῖ τὸ σεβαστὸν κοινόν, ὅτι προτίθεται νὰ διαμῆνῃ ἐνταῦθα ἐπὶ μὲν ἐν ἐβδομάδῃ, καὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες ὡς σπεύσωσιν, ἵνα μὴ χάσῃ τὴν λαμπρὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ φωτογραφηθῶσιν εἰς τιμὰς ἀπιστεύτως εὐθηνάς.

Ἡ φωτογραφία 1 1/2 σελλήνων!

Ἐν τῷ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀγορὰν καταστήματι τοῦ κ. Ι. Χ. Παντελίου εὐρίσκεται ΣΑΠΩΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ἐξαιρετῶν ποιότητος πωλούμενος εἰς τιμὰς ἀνεπίδεκτους διαγωνισμοῦ. Σπεύσατε πάντες καὶ θέλετε μείνῃ λίαν εὐχαριστημένοι.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟ «ΤΡΩΔΟΣ» ΕΝ ΛΕΜΒΗΣΩ, ὡς: Ἀγ. Πατρικίου, ἀρ. 87.

ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δραστηρίου καὶ φιλοκάλου κ. Μιχαὴλ Τζετζεπούλου λειτουργεῖ ἐν Λεμνῶν τὸ λαμπρὸν τοῦτο ξενοδοχεῖον, τὸ ὁποῖον πᾶς ἐπισκέπτης δὲν δύναται νὰ μὴ θαυμάσῃ καὶ ἐπαινήσῃ διὰ τὸ εὐάερον, τὴν καθαριότητά καὶ εὐθηνίαν αὐτοῦ. Οἱ καταφθάνοντες εἰς Λεμνὸν, ὡς ἐπισκεφθῶσι τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ κ. Τζετζεπούλου, ὡς βέβαιον, ὅτι καθ' ὅλα θέλουσι μείνῃ καταγνηγευμένοι.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀλλάσσοντες διαμονὴν συνδρομηταὶ τοῦ «Νέου Ἐθνους» νὰ καθιστῶσι τοῦτο δηλὸν τῇ διεύθυνσει, ἥτις ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει οὐδεμίαν εἶχει εὐθύνην, εἰς ἐπέρχεται σύγχυσις περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἑδὸν Νικολαίδου, παρὰ τὸν ναὸν Ἀγ. Λαζάρου, ὑπ' ἀριθμὸν 4 Ζαχαροπλαστικῷ τοῦ κ. Σταύρου Χατζλάμπους, Κασιώτη, κατασκευάζονται πᾶσαι ἐξαιρετῶς ποιότητος πωλούμεναι πρὸς 18 γρ. τὴν ὀκάν, διάφορα ἀναψυκτικὰ ποτὰ, οἷον ζιζιπέραι πρὸς 7 γρ. τὴν δωδεκάδα, ταμαρίντια, σοῦμαδά καὶ ἄλλα πωλούμενα εἰς τιμὰς εὐθηνότατας. Ὁ κύριος οὗτος δέχεται καὶ ἰδίαιτας παραγγελίας.

Ἡ ἐπιθυμία

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΝΕΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Τύπος ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ